KORKU

ATEŞTEN ÖLÜM

ATEŞTEN ÖLÜM

ŞÖMİNEDE ALEVLERİ SEYRETTİĞİMİZ ZAMAN HEPİZ BİR ŞEYLER DÜŞÜNÜP, GÖRMEYE ÇALIŞIRIZ. OYNAYAN ALEVLERİN ÇİZDİĞİ ŞEKİLLER BAZAN ÖLÜMÜ GETİRİR

KAÇIN! YAPILABİLE-CEK BİR ŞEY YOK!..
TUZAĞA DÜŞTÜ!
İŞTEN ÇEKTİĞİM PARALA-RI POLİSE BİLDİRMEYE-CEĞİM... ONUN İÇİN DE KURTULMA ŞANSI YOK, APTALIN!..
JOHN MURDOCK, ERTESİ GÜNÜ POLİSLER TARAFINDAN SORGUYA ÇEKİLDİĞİ ZAMAN ÇOK SOĞUKKANLIYDI... KENDİSİ DE GERÇEĞİ KAFASINDAN SAVMAYA ÇALIŞIYORDU...
HİÇ BİR ŞEYDEN ŞÜP-HELENMEDİLER... ŞİMDİ KENDİ İŞİMİZE BAKA-LIM!..
POLICE STATION
11th PRECINCT
ALLAH KAH-RETSİN!..
YEMİN EDERİM Kİ, ATEŞ TUHAF BİR ŞE-KİLDEYDİ!.. HENRY'E OLANLARI DURUP SEYRETMEME-LİYDİM!..
DON WALK

MURDOCK ÜŞÜMÜŞ VE RAHATSIZ VAZİYETTE APARTIMANINA DÖNDÜ BİRAZ RAHATLAMAK İSTİYORDU...
BURASI BİRAZ RUTUBETLİ... ŞÖMİNEYİ YAKAYIM. KENDİME GELİRİM.
YAAAAA!
SSSSSSSS!
ALLAHIM! BU HENRY OLAMAZ!!
EVET MURDOCK. ATEŞLE ÖLDÜM. ATEŞLE YAŞAYACAĞIM!.
VE SEN DE YANARAK ÖLECEKSİN!
İÇERİ SOKMALIYIM. ATEŞLE BERABER YOK OLUR BELKİ?!
ŞEYTANİ ZEKÂSIYLA KURTULUŞU BULMUŞTU...
HADİ GERİYE. ATEŞ CANAVARI GERİYE!.
ŞİMDİLİK KAZANDIN!.. FAKAT YANINDA YANACAK HER ATEŞLE GERİ GELECEĞİM!.
SEN DE BENİM GİBİ ÖLENE KADAR!
27

BUNA HİÇ MÜSAADE ETMEYECEĞİM. ATEŞLERDEN UZAK DURURUM..
FAKAT ATEŞTEN UZAK DURMAK PEK ÇOK FEDAKÂRLIKLARI GEREKTİRİYORDU... SİGARAYI BIRAKMAK VE İÇENLERLE BERABER OLMAMAK GİBİ!..
KİBRİT YAKMA APTAL HERİF! DEFOOOL!..
PEKALÂ MURDOK!.
ALIŞKIN OLDUĞU YERLER ONUN İÇİN BÜYÜK BİR TEHLİKE OLMAYA BAŞLAMIŞTI... FRANSIZ LOKANTASI GİBİ...
FAKAT MÖSYÖ.. HER ZAMANKİ YEMEĞİNİZ!..
DAVETLER ÖNCEDEN İYİCE TETKİK EDİLMEYİ GEREKTİRİYORDU...
NE OLDU SANA... NEYİN VAR?!.
BAHÇEDE ATEŞLE YEMEK YENİLECEĞİNİ SÖYLEMEMİŞTİN!!..
BÜTÜN KAÇMALARINA RAĞMEN ÖLÜM ATEŞİ ONU KOVALIYORDU...
SÜRPRİZ! NİCE YILLARA SEVGİLİ JOHN!!..
HAYIR!.

JOHN!. DELİRDİN Mİ?. NE YAPIYORSUN?!.
SERSEMLER!
DIŞARI! HEPİNİZ DEFOLUN!.. ARKADAŞA İHTİYACIM YOK... ATEŞİN OLMADIĞI YERLERE GİDECEĞİM!.
AV JOHN'IN EN SEVDİĞİ SPORDU. HEM ORMANIN İÇİNDE HİÇ BİR ATEŞ TEHLİKESİ GÖRMÜYORDU...
HAVA ÇOK SOĞUDU... AMA ATEŞ YAKAMAM... ÖBÜRLERİ YAKMIŞLAR!..
TÜFEKTEN DE ATEŞ ÇIKMIYOR. CANAVARIN BURAYA GELMEK İÇİN YOLU YOK. OH, KAR DA BAŞLADI..
YANGIN! ÇABUK KAÇIN!.. YANGIN HIZLANIYOR!.
AMAN ALLAHIM! BU KURU AĞAÇLAR KÂĞIT KADAR KOLAY YANARLAR!!.

JOHN MURDOCK CANINI KURTARMAK İÇİN ALABİLDİĞİNE KAÇIYORDU... BU GİDİŞLE ATEŞE YAKALANMADAN KURTULACAKTI...
ATEŞ CANAVARI!..
ŞİMDİ ARTIK ELİMDESİN MURDOCK!.. ÖLÜME HOŞ GELDİN!!.
HAYIR! HAYIR!!
FAKAT MURDOCK BİLEREK KOŞUYORDU...
NİHAYET IRMAĞA VARDIM. CANAVARDAN KURTULDUM!..

KENDİNİ SUYA ATTI... NEHRİN BUZLARI ÇATIRDADI... SUYUN SOĞUKLUĞU DAYANILIR GİBİ DEĞİLDİ...
BECEREMEDİN HENRY!. SEN ALEVLERLE BERABER YOK OLANA KADAR BURDA KALABİLİRİM!..
NEDEN SONRA AVCILAR ONU NEHRİN KENARINDA BULDULAR. ELBİSELERİ BİLE BUZ TUTMUŞTU.
EN İYİSİ HASTAHANEYE KALDIRALIM!..
ÇOK SOĞUK...GİDEMEM!. BENİ YAKALAYAMAYACAK... KAZANDIM!. KAZANDIM!!.
FAKAT ANTİBİYOTİKLER BİLE FAYDA ETMİYORDU...
FAYDASIZ! HERŞEYİ YAPTIK. ATEŞ DÜŞMÜYOR... YÜKSEK ATEŞTEN ÖLECEK!!
YAKALAYAMADI. ŞİMDİ ÖLSEM BİLE CANAVARIN ELİYLE ÖLMEYECEĞİM!!.
TAM ÖLÜRKEN, ACAİP FISILTILAR DUYMAYA BAŞLADI...
HATIRLA MURDOCK.. SANA ALEVLERİN İÇİNDE ÖLECEĞİNİ SÖYLEMİŞTİM... İŞTE YANIYORSUN!..
DOKTORLAR DA ŞAŞTILAR BU İŞE... BU KADAR YÜKSEK ATEŞLE SON NEFESİNDE NASIL BAĞIRABİLDİ DİYE ?!.
ENGINE CO. 47

KARANLIKLAR PRENSİ
DRAKULA

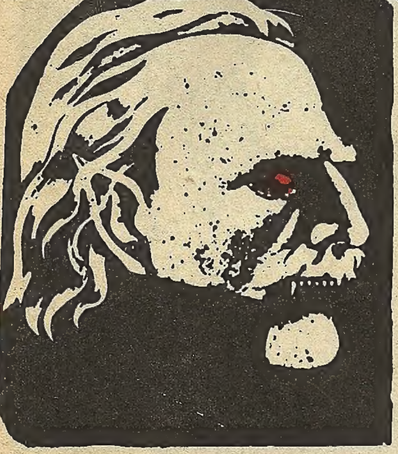

çabuk ve ani gelir. O vakit hiç zaman kaybetmeden bütün imkânlarınızı kullanın.

Şayet o zaman gelecek olursa ben ortadan yok olup size karşı düşmanlarınızla birlik olurum."

JONATHAN HARKER's YOLCULUĞU

15 EKİM-VARNA- Ayın 12 sinde Parise vardık ve Orient Ekspresinde ayrılmış yerlerimize yerleştik. Bir gün ve bir gece geçirerek saat 5 de buraya geldik. Lord Godalming kendisine telgraf gelip gelmediğini öğrenmek için konsolosluğa gitti. Biz de dinlenmek üzere Odessus oteline geldik.. Czarina Catherine gemisinin gelip gelmemesinden başka beni hiç bir şey ilgilendirmiyordu. Allaha şükür, Mina iyiydi. Daha kuvvetli görünüyordu. Rengi biraz daha yerine gelmişti. Ekseri uyuyordu. Güneşin doğuşundan ve batışından evvel Van Helsing onu hipnotize ediyordu. İlk önceleri bu zor oldu. Fakat şimdi Mina hemen teslim oluyordu. Her sefer ne gördüğünü ve ne duyduğunu soruyordu ilk cevap. "Hiç bir şel. Her şey karanlık" sonra devam ediyor "Gemiye çarpan dalgaları duyuyorum. Yelken ve halatlar gemi direğini zorluyor rüzgâr çok şiddetli".

Czarina Catherine'in halâ denizde olduğu hiç olmazsa belli oluyordu. Gelen telgraflarda hiç bir haber çıkmaması hattın öbür tarafının bazı kişiler tarafından göz altında tutulduğunu gösteriyordu.

Bütün çabamız gemi sahile çıkarken orada olmaktı. Ve bu iş güneşin doğuşuyla batışı arasında olmalıydı. Kont yarasa şeklini alsa dahi akıntılı sudan kendi kendine geçemez bu yüzden de gemiyi daha önce terk edemezdi. İnsan şeklini almaya cesaret edemiyeceğinden de. ki bundan çok sakınıyordu, kutusunun içinde kalacaktı. Güneşin doğuşundan sonra limana gittiğimizde onu kutusunda bulup uyanmadan, zavallı Lucy'e yaptığımız gibi işini bitirecektik. Gemideki memurlardan çekinmiyorduk... Çok paramız vardı ve işlerimizi parayla, halledebilirdik. Yeterki gemi limana güneşin doğuşuyla batışı arasında gelsin.

16-Ekim-Mina'nın raporu değişmiyor. Geminin halâ denizde olduğu belli.

17 Ekim- Konta hoş geldin demek için bütün hazırlığımız tamam.

24 Ekim- Mina'nın seansları hep aynı. Deniz sesi dalgalar... Nihayet telgraf geldi. "Czarina Catherine bu sabah Dardanelles de olduğunu bildirdi."

Devamı gelecek sayıda

SEVGİLİ KORKUSUZ OKUYUCULAR... EVİNİZE GİRDİĞİNİZ ZAMAN ARKANIZDAN ZAHMET EDİP HİÇ KAPIYI KİLİTLEMEYE ÇALIŞMAYIN... BİLİYORSUNUZ BİZİM HİKÂYELERDE KAPININ KİLİTLİ OLUP OLMAMASI HİÇ FARKETMEZ!..
ŞEYTAN RUHLAR

KOVADAN BOŞANIRCASINA YAĞAN YAĞMURUN ALTINDA BİR ARABA BÜYÜK BİR ŞATONUN KAPISINDA YAVAŞLAYARAK DURDU...
KATİ BRENT, UZUN VE SIKINTILI BİR YOLCULUKTAN SONRA ARABAYI DURDURUNCA BİR NEFES ALDI... ARABANIN IŞIKLARINI KAPADI, KONTAĞI ÇEVİRDİ.
BÖYLE BİR HAVADA BURAGELMEK İÇİN AKLIMI OYNATMIŞ OLMALIYIM. PETER BENİ NE KADAR İSTERSE İSTESİN, OYNATMIŞIM...
ARABADAN ÇIKTI VE KOŞARAK KAPIYA GİTTİ... KAPININ SAÇAĞI ANAHTARI ÇIKARANA KADAR ONU YAĞMURDAN KORUMUŞTU... PASLANMIŞ KİLİDE ANAHTARI SOKTU... TAHTA KAPI GICIRTIYLA AÇILDI...
TANIDIK BİR PAS KOKUSU KENDİSİNİ KARŞILADI.. FAKAT KAPIYI KAPATIP DA ELİ ELEKTRİĞE GİTTİĞİ ZAMAN YANMADIĞINI FARKETTİ...ANA SİGORTANIN AŞAĞIDA OLDUĞUNU BİLİYORDU...HERHALDE UZUN SÜREN FIRTINA ONLARLARA DA ZARAR VERMİŞTİ...
CLICK
CLICK
CLICK
TİTREYEN ELLERİYLE HER DOLABA, HER ÇEKMECEYE BAKTI... MUM BULAMADI... ÖFKEYLE OCAĞI YAKMAYA HAZIRLANDI...
SANKİ BİR GÜN SONRA OLSA NE ÇIKARDI?.. YARIN İKİMİZ BERABER GELİRDİK!..
KARANLIK ODADA ALEVLER DAHA DA PARLAK YANIYORDU...
ŞİMDİ BU BOŞ EVDEYİM...PETER DE HERHALDE ÖTEKİ KADINLA BERABERDİR?!

ATEŞİN YANINDA ELBİSELERİNİ KURUTMAYA ÇALIŞTI... ANİDEN KISKANÇLIK DAMARLARI KABARMIŞTI...
NEDEN APTALLIK ETTİM DE ONUNLA EVLENDİM. BENİMLE PARAM İÇİN EVLENDİĞİNİ BİLİYORDUM
KATİ, BİR BARDAK VİSKİYİ BİR SEFERDE DİKTİ... BOĞAZININ YANMASI HOŞUNA GİTMİŞTİ... İÇİ ISINMIŞTI...
NEYSE! BARİ BURANIN TADINI ÇIKARAYIM. DÜŞÜNMEK BOŞ!
SAATLERİ GEÇİRMEYE ÇALIŞIRKEN KAFASINI HİÇ BİR ŞEYLE MEŞGUL EDEMİYOR VE IŞIKSIZ SALONDA GİTTİKÇE SİNİRLENİYORDU...
FIRTINA BİR DİNSE!.. ZATEN ŞU ESKİ EV YETER DELECEDE SIKINTILI!..
BİR İÇKİ YUVARLADI DERKEN BİR TANE DAHA... FIRTINANIN SESİNİ DİNLEMEYE VE DÜŞÜNMEYE BAŞLADI...
BÜTÜN GECE BURADA OTURAMAM. AKLIMI OYNATIRIM!
AZ SONRA YATAK ODASINA DOĞRU MERDİVENLERDEN ÇIKMAYA BAŞLADI...
PETER YARIN SABAH BURDA OLUR. BİRAZ UYURSAM VAKİT DAHA ÇABUK GEÇER!

KARANLIKTA VALİZİNİ AÇARAK GECELİĞİNİ ÇIKARDI VE ÜSTÜNÜ DEĞİŞTİ...

KORKU İÇİNDE UYUYABİLMEK İÇİN ÇOK UĞRAŞTI... UYUDUĞU ZAMAN DA RÜYA GÖRMEYE BAŞLAMIŞTI...

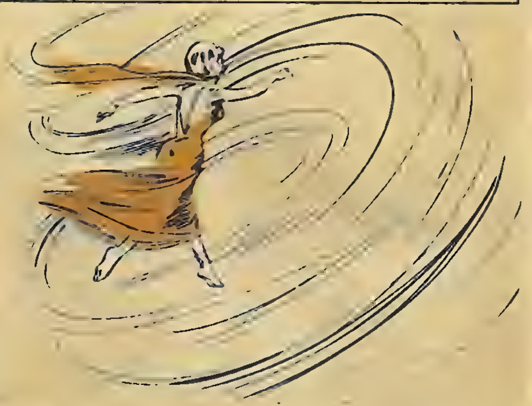

YAVAŞ YAVAŞ BİR TÜLE DOĞRU İLERLİYORDU... O YAKLAŞTIKÇA TÜL UZAKLAŞIYORDU..

DAHA HIZLI KOŞMAYA BAŞLADI. TÜLÜN ARKASINDAN KAHKAHALAR GELİYORDU... BU TANIDIK BİR KAHKAHAYDI...

VE SONUNDA KOCAMAN ELLER TÜLÜ KALDIRDI. YÜZ YABANCI DEĞİLDİ. MAGDA'NIN YÜZÜYDÜ. PETERLE OLAN KADININ..

ONA BİR ŞEKİL DAHA DERKEN BİR TANE DAHA, BİR TANE DAHA EKLENDİ... HEPSİ KOŞMAYA UZAKLAŞMAYA BAŞLADILAR.. ONLARIN HEPSİ PETERDİ. HEPSİ DE UZAKLAŞIYORDU...

KATİ SESLENİYORDU... FAKAT SESİ O KADAR ZAYIFTI Kİ KAHKAHA SESLERİNDEN DUYULAMIYORDU... BİRDEN BİR KAPI BELİRDİ...
KAPIDA PETERLE MAGDA DURUYORDU DUYAMADIĞI SESLERLE GÜLEREK SESLENİYORLARDI. KATİ GİTTİKÇE UFALIYORDU...
KAPI KAPANMAYA BAŞLAMIŞTI. KATİ ONLARA YETİŞİP DURDURMAK İÇİN ÇOK UĞRAŞTI...
KAPI KAPANMASIYLA PARÇALANIP KATİ'NİN ÜSTÜNE DÜŞMEYE BAŞLADI... PARÇALARI ACAİP SESLERLE DÜŞÜYORDU...

YATAĞINDA DOĞRULDU... SİNİRLERİ SON DERECE GERİLMİŞ, DİNLEMEYE BAŞLADI...
RÜYA GÖRDÜĞÜNÜ BİLİYORDU... YİNE DE RÜYADAN AYRI BİR SES DUYDUĞUNU SANIYORDU...
YATAKTAN KALKTI... DIŞARI ÇIKTI VE DİNLEMEYE BAŞLADI...
HOLDE KİMSE YOK! PETER OLAMAZ... BU HAVADA GELMEZ!..
MERDİVENDEN İNDİ... SALONA GİRDİ. ATEŞ SÖNMÜŞTÜ... YİNE DE HİSLERİ ONA YANILMADIĞINI SÖYLÜYORDU..
BİR DE BÜYÜK HOLE BAKAYIM!?
KORİDORUN SONUNDA BİR IŞIK GÖRÜNMÜŞTÜ... ARTIK İYİCE KORKUYORDU...
VAR! BURADA MUHAKKAK BİRİ VAR!!.
IŞIK BANA DOĞRU GELİYOR... AMAN ALLAHIM!..

...DÖNDÜ VE HIZLA KOŞMAYA BAŞLADI... AYAĞI ORADA DURAN BİR ŞÖVALYE ZIRHINA TAKILARAK YUVARLANDI... HIZLA ONU KENARA İTTİ...
IŞIK KAYBOLDU!.. ALLAHIM, BİRİSİ GÖRÜNDÜ!..
BAĞIRMAYA KORKARAK YAVAŞ YAVAŞ YUKARI ÇIKMAYA BAŞLADI...
PETERLE MÜNAKAŞAMIZDA MAGDAYA GİTTİĞİNİ SÖYLEDİĞİM ZAMAN ÇOK SİNİRLENMİŞTİ!..
BİR IŞIKLA BERABER BİR ŞEKLİN MERDİVENLERE DOĞRU GELDİĞİNİ GÖRDÜ...
ARKAMDA BİRİSİ VAR!.. PETER BENİM ÖLMÜŞ OLMAMI İSTEDİĞİNİ SÖYLEMİŞTİ!...
ODALAR İÇİNDE KAYBOLMAK İÇİN ÇOK BÜYÜKTÜ... FAKAT TUZAĞA DÜŞMEK ÇOK KOLAYDI... KÜÇÜK KARANLIK BİR YER ARIYORDU SAKLANABİLMEK İÇİN...
BU MERDİVEN KULEYE GİDER. KULEDE SAKLANIRIM!..
UMUDU BİR ANDA HEYECANA DÖNDÜ KULE ODASININ KAPISI KİLİTLİYDİ...
ALLAHIM NEDEN KİLİTLİ SANKİ!? NE YAPACAĞIM ŞİMDİ?!
DEVAMI VAR.

KORKUNUN KORKUSUZ OKUYUCULARI. KARDEŞİNİ ARAMAK İÇİN ŞU KARŞI TEPEDE GÖRDÜĞÜNÜZ KORKUNÇ EVE GİTMEKTE OLAN LEE HARGROVES'İN PEŞİNE TAKILALIM İSTERSENİZ...
HORTLAKLAR EVİ
GEÇEN SAYIDAN ÖZET.
RICHAR, ŞİİRLERİNE KONU BULMAK İÇİN TEKİN OLMAYAN BİR EVE YERLEŞTİ. AĞABEYSİ LEE ONU ARAMAK İÇİN BU EVE GELİR... KARDEŞİNDEN İZ OLARAK SADECE TEYPTEKİ KONUŞMALARI VARDI. BU ARADA BİR TAKIM AYAK SESLERİ GELİR MERDİVENDEN VE...

AAAAGARHHHHHH
KAPI GICIRTIYLA AÇILDI... KORKUNÇ BİR YARATIK GİRDİ İÇERİ... LEE'Yİ GÖRDÜ VE ANLAŞILMAZ BİR ŞEYLER HOMURDANDI.
YAAAHHHH
...LEE BİR SANDALYE KAPTI... VE ÇILGIN GİBİ GELEN YARATIĞIN ÜZERİNE SALDIRDI CAN HAVLİYLE VURDU... VURDU.. VURDU.
KÜT!
...AMANSIZ DARBELER GARİP YARATIĞI ÇÖKERTTİ... YERE YIKILDI... LEE DURMADAN VURUYORDU...
İGRENÇ MAHLÛK !.. KARDEŞİMİ SEN ÖLDÜRDÜN !.

RICHARD!
YERDEKİ ÇÜRÜMÜŞ İNSANA BENZER YIĞIN PELTE PELTE DAĞILIRKEN LEE KORKUNÇ BİR ŞEYİN FARKINA VARDI... ÖNÜNDEKİ ŞEKİLSİZ CİSİM KARDEŞİNİN KENDİSİ İDİ..
TEMUZUN 7 Sİ.. AYNAYA BAKMAĞA KORKUYORUM... İLLET HER YANIMI KOPARDI YOK OLUYORUM...
JAPESLERİN ÇÜRÜMÜŞ CESETLERİNDEKİ İLLET BANA DA GEÇTİ.. BEN DE ÇÜRÜYORUM...
...LEE'Yİ DURDURMALIYIM... GEÇ KALMADAN...
...BURAYA GELMEDEN ÖNLEMELİYİM!..
LEE YERDE YATAN KARDEŞİNİN ARTIKLARINA DEHŞETLE BAKTI... SONRA GÖZÜ ELLERİNE İLİŞTİ... DEHŞETLE TİTREDİ... ELLERİ ÇÜRÜMEĞE BAŞLAMIŞTI!..
BU EVDEKİ LÂNET İLLET LEE'Yİ DE BENİM GİBİ MAHVETMEDEN ONA BİR HABER YOLLAYABİLSEM...
RİCHARD GEÇ KALDI SEVGİLİ OKUYUCULAR... BU İLLET ELLERİNİZE BULAŞMADAN ÇABUK SAYFAYI ÇEVİRİN!..

SİNİR KRİZİ

L. A. G. STRONG'dan çeviren EVİN

Her şeyi çok iyi plânlamıştı. Muriel'le beraber 1.52 treniyle inecekti. Saat 4.30 da Chadwickes'de çay için buluşacakları saate kadar serbest olacaktı. Eve 6.05 treniyle döneceklerdi.

Muriel'e iştasyona yalnız gitmesini belki kendinin büroda gecikebileceğini söylemişti. Plânı icabı tren hareket etmeden bir dakika önce plâtformda olmalıydı. Biletini önceden şehirdeki acentadan almıştı. Kendisini çok iyi tanıyorlardı. Ve satılan her bilet numarası kaydediliyordu.

İstasyona vardığında tren gelmişti. MMaurice şapkasını arkaya itti. Plâtform biletini aldı ve koşarak vagona girdi. Tahmin ettiği gibi MMuriel trenin en önündeydi. Umumi yerler için takındığı tavırla kendisine gülümsedi. Ve "senin için bir yer ayırdım" dedi. Sesinin tonu yeri çok zorlukla ayırmış olduğunu belli etmek istiyordu.

"Teşekkürler" Elini pardesüsünün ceplerine soktu ve "Hay Allah yanımda okuyacak hiç bir şey yok. Bir mecmua alayım hemen gelirim!

"Maurice yetişeceğinden emin misin? Tren hareket etmek üzere."

"Tabii tabii... Nasıl olsa sondan yakalarım."

Başka bir münakaşaya sebebiyet vermeden plâtforma koştu. Bekleme salonu işine yarıyacaktı. İçeri daldı. O sırada da trenin gittiğini gördü. Gelen kalabalık bir gurubun arasına karışıp, çıkarken bileti memura vermek zor olmadı. Memurun zaten biletleri toplamaktan yüzlere bakmaya vakti yoktu.

Her şey yolunda gidiyordu. Önünde tam bir a saati vardı. Başka bir yoldan otobüsle gider 50 metre kala inip eve arka yoldan gidebilirdi. Bir tanıdığa rastlamak ihtimali zayıftı. O zaman çok tatsız olurdu doğrusu... Ara sokaklardan dolaşarak gidecek kadar vakti vardı. Çaresiz işi biraz da şansa bırakmalıydı.

Bütün bu çabalar ne içindi? Bir anda insan iki kadını birden sevemezdi. Maurice iki tarafa yetişmekten perişan oluyordu. İnsan iki kadını birden sevebilirdi de, bütün gün hiç durmadan çalıştıktan, sonra yalnız sevdiği bir tanesiymiş gibi her ikisini de ayrı ayrı idare etmek dayanılır iş değildi. Bürodaki arkadaşı hastalandığından beri işleri başından aşmıştı. Muriel için de Vera için de şimdi daha az vakti oluyordu. Hay Allah kafasının içi cehennem gibiydi cehennem...

Artık kördüğüm kesilip mesele halledilecekti. Böyle devam edecek olsaydı bir sinir krizi geçirmesi işten bile değildi. Sinir krizinin ne demek olduğunu bilirdi. Kafaca ve vüçutça nasıl ihtilâçlar içinde kıvranıldığını duymuştu. Bu onun dayanamıyacağı bir şeydi.

Gittiği yer Londra'ya 50 km. uzaktaydı. Otobüs de ne kendini tanıyan ne de kendisi nin tanıdığı, bir insana rastlamıştı. Eve girmek üzere arka merdivenleri çıkarken saat üçe yirmi vardı. Ayakkabılarının altına keçe koymuştu. Kimse ayak seslerini duyamazdı. Kapıyı gürültüsüzce açıp, yavaşçacık içeri süzüldü. Salona girdi. Şömineyi yaktı. Kanepeyi biraz daha duvardan öne çekti. Perdeleri kapadı. Aralığından karşı apartmanı dikizledi. Sonra yatak odasına gitti. Tüylü bir battaniyeyle döndü. K nepenin kenarına attı. Tekrar yatak odasına giderek gardrobun en alttaki çekmesinin dip tarafından ince uzun bir kutu çıkardı. İçinde kağıda sarılmış bir şey vardı. Onun yerinde olup olmadığını yokladıktan sonra kutuyu yatağın üstüne bıraktı. Sonra cebinden küçük bir kitap çıkardı. Arasından üç tane bükülmüş kağıt k çıktı. Derin bir nefes alarak onları da kutunun yanına koydu. Şimdi beklemekten başka yapacak bir şeyi kalmıyordu.

Tam üçü yedi geçe tetikte bekliyen kulakları hafif ayak sesleri işitti. Gayri ihtiyarî kapıya koşmuştu. Uzun ve zarif bir kadın silueti belirmiş kendisine gülümsüyordu. Bu altı aydır pek sık gördüğü bir manzaraydı. Her seferinde aynı hareketler aynı konuşma tekrarlanırdı.

"Merhaba Maurice sevgilim."
Kapanan kapı... Kollarının arasına aldı ve bir taraftan da titreyen ellerle salon kapısını açtı. Vera salona girdi. Eldivenlerini çıkartırken gülümsüyordu. Güzel değildi ama cazibeli olduğu gerçekti. Evliliği başarılı olmamıştı. Onun Murielle olduğu gibi... Aralarındaki bu durumu efendice kabul etmiş, hiç şikâyet etmiyor ve işi sanki bir oyunmuş gibi ele alıyordu.

Şimdi onu seyrediyordu. Her zaman ateşin karşısında durup eşarbını çıkarır sonra da eldivenleriyle beraber köşeye bırakırdı. Sonra elele kanapeye otururlardı.

"Eee! Benim küçük Vera'm."

"Eee!"

"Nasılsın?"

"İyiyim ya sen?"

İlk öpücüğe kadar bu konuşma.

Serin dudakları daima lavanta kokardı. Onları ancak ölüm ayırırdı. Ölüm! Yavaşça kollarının arasından sıyrıldı. "Bir dakika "diye fısıldadı, "Çabuk gel."

"Olur" diyen sesi oldukça sert çıkmıştı. Yatak odasına girdi. Kapıyı kapadı. Hemen jaketini çıkardı. Gömleğinin kollarını sıvadı. Gardrobun arkasından eski sarı bir bornoz çıkardı. Bunu elbiselerini korumak için kullanacaktı. Aynanın karşısında bir süre kendini süzdü. Yüzü ne kadar sarı ve heyecanlıydı. Sonra kutuyu ve kitabı aldı. Zaman gelmişti. Salona döndü. Yavaşça kapıyı kapadı.

Vera şöminenin karşısında oturmuş, ellerini de ateşe uzatmıştı. Dönüp arkasına bakmadı.

Kitabı kanepeye koydu. Kutuyu açtı. Vera hafifçe dönmüş, kollarına bir an önce atılmak için sabırsızlanıyordu. Çabucak kutuyu açtı. Şimdi sağ elinde tahta saplı, uzunca bir Hint bıçağı duruyordu. İleriye doğru uzandı.

"Mau-rice" Vera'nın sesi hafif çıkmıştı. Elindeki bıcağı sol kürek kemiği boşluğuna bütün kuvvetiyle sapladı. Bıçak hemen hemen sapına kadar saplanmıştı. Kan fışkırıyordu. Vera debelenmeğe başlamıştı. Daha önce gördüğü, ölmekte olan bir hindi gibi... Sürüne sürüne kanapeye gitmeye uğraşıyordu. Dışarı fırlıyan gözleri karşı duvara sabit bakıyor, alnı buruşmuş, başı arkaya doğru, boğazından bir takım hırıltılar çıkıyordu. Sonunda sırt üstü düştü. Bir iki def'a ölsürür gibi oldu. Ağzından kan boşandı. Sonra gözleri kapandı. Yüzü sakinleşti. Her halde işi bitmişti.

Maurice bir iki dakika kadar yerinden kımıldıyamadı. Sarfettiği kuvvetten her tarafı titriyordu. Önündeki bornoza baktı. Hiç kan yoktu. Yalnız sağ kolunda çok hafif bir leke vardı. Önce onu halletmeliydi. Kitabı açtı. Arasından uç tane bükülmüş kâğıdı çıkardı. Bunlarda anlamsız cümleler yazılıydı. Şayet yakalanacak olursa, halk bunları görüp kendisinin deli olduğuna karar verecekti. Cesedin üzerine eğilerek, bukülü kâğıtları birer tane burun deliklerine, üçüncüsünü de ağzına dişinin arasına sıkıştırdı. Şimdi gitmeliydi.

On dakika sonra kendisini götürecek otobüs durağındaydı. Fazla beklemedi. Otobüste otururken plânını bir kere daha kafasından geçirdi. Bineceği 3.57 treni 4.30 daki Murielle olan çay randevusuna yetiştiremezdi. Fakat 6,05deki trene kadar çok vakti vardı. Muriel'e işlerinin bitmediğini söyler bir şeyler uydururdu.

Onu Vera'ya giderken ve gelirken kimse görmemişti.

"Bu bıçağı hiç kocanızın eşyaları arasında görmüş müydünüz Madam?"

"Kat'iyen" demekle Muriell doğru cevap vermiş olacaktı. Onu bir eskici dükkânından çok önce almıştı. Ve saklı duruyordu. İstasyona girdiği zaman ağzına bir eşarp sardı ve başını iyice önüne eğerek turnikeden geçti. Nihayet tren geldi... Paddington'a gelir gelmez, taksiye atladı ve bir arkadaşının bürasonun adresini verdi. Taksiden köşede indi. Merdivenleri çıktı. Kapıda "İçeri girip bekleyin, 5 dakika sonra dönücem" diye bir not bırakılmıştı. İçeri girdi. Oturdu. O sırada arkadaşının ayak seslerini duydu.

"Aa! Sen misin? Affedersin tahminimden fazla kaldım. Çok bekledin mi?"

"Yok canım. Ancak yirmi dakika oldu."

"Çok üzüldüm. Haberim olsuydu..."

"Yapılacak başka işim yoktu. Ziyanı yok."

Ondan sonra istasyona kadar birkaç yere daha uğradım. Sonra nasıl olduysa kendimi istasyonda Muriell'in paketlerini taşırken buldum. Tren hareket etmişti.

"Öldü mü?"

"Kimin öldürdüğünü biliyorlar mı?"

"Yakalanacak mı?"

"Asılacak mı?"

Acaba işler nasıl gelişecekti.. Tren yavaşladı. Rutubetli platform. Muriell'in paketleri çoktu. Bir taksiye bindiler.

"2.50 ha?" Maurice parayı dikkatle iki defa saydı.

"Şoför, "evet, evet tamam" dedi ama sanki kendisine bir acaip bakmıştı.

"İyi akşamlar."

Elleri paket dolu merdivenlerden çıktı. "Ben de anahtar var." Muriell'de ona bir tuhaf bakıyordu. Of Allahım. Nihayet eve gelebilmişti. Koşa koşa yatak odasına gitti. Paketleri yatağın üzerine attı.

Muriell hiç konuşmadan soyundu. Öbür odaya geçti. Tamam şimdi banyoya gitmişti. Hayır hayır yine geliyordu. Gözlerini kapadı. Şimdi Muriell odaya girmişti. Onun çığlığını bekliyordu. Fakat hiç ses çıkmamıştı. Salona gitti. Şöminenin önünde kimseyi göremedi. Birden odada bir kahkaha duyuldu. Etrafına baktı. Hayır! Ses kendinden çıkmıştı. Muriell hayretle ona bakıyordu.

"Neyin var Maurice?"

"Neyim mi var?"

"Evet" Yanıma geldi. " Bütün öğleden sonra çok acaiptin. Sarhoş musun yoksa?"

"Acaiplik... Ben de mi?"

Evet doğrusu acaipti. Bütün öğleden sonra demişti. Gerçekten tuhaftı. Bütün öğleden sonra nasıl olabilirdi... Muriell güldü, "Doğrusu neyin var bilmiyorum ama bugün herkezi şaşırttın."

"Herkezi mi? Herkez de kim?"

"Cnardwickes'de tabii... Bir kelime bile konuşmadın. Sessiz sessiz otururken, birden general Mc Kie ye çok kötü davrandın."

"Chadwickes'de mi? Sen neler saçmalıyorsun?"

"Tabii... Maurice sevgilim... Nen var?"

İşte şimdi gülüyor, haykırıyor, titriyor, haykırıyor tekrar gülüyordu. Sonra sakinleşti. Yere diz çökmüştü. Muriell onun saçını okşuyordu. Zavallı yüzünde ciddi bir ifadeyle çok yorulmuş olduğunu bir tatil yapması gerektiğini tekrar edip duruyordu.

Demek bu kadar sakındığı sinir krizini sonunda geçirmişti. Bütün o plânları, uğraşmaları demek hayaldi. Buna çok sevinmişti. Vera yaşıyordu. Verasız ne yapardı o? Birden bıçağı hatırladı.

Bıçak, bıçak yıllardır bende değil... Şimdi hatırladım... Başkasına vermiştim."

Muriell'e baktım. Çok korktuğu belliydi. Onu kollarımın arasına aldım ve artık korkacak hiç ama hiç bir şey olmadığını fısıldadım.

BAKALIM BİZİMKİLER PROBLELERİNİ HALLEDEBİLECEKLER Mİ?
KORKUNÇ AİLE TOPLANTISI
NE OLUYOR SAM?.. HAYVANLARI ÜRKÜTEN NE BÖYLE ?!.
ARKA TARAFTA BİR ŞEYLER DÖNÜYOR ?!.
BİRİ CARTVRIGT'LARIN ORAYA DOĞRU GİDİYOR !!.
İKİ BAŞLI GİBİ GÖRÜNÜYOR ?!

CARTVRIGT'LARDAN NE İSTEYEBİLİR Kİ ?.. ORADA SIKINTIDAN BAŞKA NE VAR Kİ ?!..
GEÇEN BAHAR BABA CARTVRIGT ÖLENE KADAR HER ŞEY YOLUNDAYDI...
BÖYLECE BENSON CARTVRİGT'İN FANİ GÖVDESİNİ TOPRAĞA EMANET EDİYORUZ !..
GERÇEKTEN ÇOK ÜZÜLDÜM BABAMA ARON !..
BU TOPPAĞA AŞIKTI SAM !.. RUHU ŞAD OLSUN !..
HORACE, BÜYÜK ACINIZI PAYLAŞIYORUM !..
TEŞEKKÜRLER SAM !.. RUHU ŞAD OLSUN !..
JAK ! SEN EN KÜÇÜKLERİSİN.. SANA DAHA ZOR OLACAK !
DAYANIYORUZ SAM !!!...
MÜKEMMEL BİR CENAZE TÖRENİYDİ. GÜZEL SÖZLER SÖYLENDİ BABANIZ İÇİN !.
BURADA ONSUZ OLMAK ZOR OLACAK !..
GEBERDİĞİNE MEMNUNUM... BİZİ KENDİMİZİ BİLDİĞİMİZDEN BERİ HAYVAN GİBİ ÇALIŞTIRDI... ŞİMDİ ŞU MUSİBET YERDEN KURTULUP RAHAT YAŞAMAYA BAKALIM !..

HEY KÜÇÜK! ÖLMÜŞ BABANIN ARKASINDAN BU ŞEKİLDE KONUŞAMAZSIN!.
BAĞIRMA KOCA AYI!..
KENDİNDEN BÜYÜĞÜNE EL KALDIRILMAZ!
HOP!
DELİRDİNİZ Mİ? DAHA BABANIZIN CENAZESİ KALKTIĞI GÜN. KAVGA HA!.
BAY FİSK!. BABAMIN VASİYETİNİ Mİ SÖYLEMEYE GELDİNİZ?
ÇİFTLİK ÜÇÜNÜZE DE AYNI ŞEKİLDE KALIYOR. İÇİNİZDEN BİRİ ÖBÜRLERİNİN İZNİ OLMADAN HAREKET EDEMEZ. EĞR SATMAYA NİYETİNİZ VARSA, SİZE İLK TEKLİFİ BEN YAPMAYI İSTERİM!?
HAYIR! BURASI HER ZAMAN BENSON ÇİFTLİĞİ KALACAK.
BABAM ÇİFTLİKTE ÇALIŞMAMIZI İSTERDİ. ÖYLE YAPACAĞIZ.
BU İKİ AYI BÖYLE DÜŞÜNDÜKÇE BENİM HİSSEM HİÇ BİR İŞE YARAMAYACAK! METELİK ALAMAM!..

AVUKAT FİSK, JAK'IN ABİLERİ GİBİ DÜŞÜNMEDİĞİNİ ANLAMIŞTI...
MEMLEKETİN EN İYİ ÇİFTLİĞİ... KIYMETLENDİREN DE BU KUYU. BU ÇİFTLİĞİ ADAM ETMEK İÇİN SİZE BÜYÜK KAPİTAL VERİRİM.
ABİLERİM ÇOK İNATÇI BAY FİSK... FAKAT BEN BİR ŞEYLER DÜŞÜNECEĞİM!..
AYLAR GEÇİYOR, JAK GÜNLERİNİ NASIL PARA BULUP NE ŞEKİLDE HARCAYACAĞINI HAYAL ETMEKLE GEÇİRİYORDU... BÜTÜN DERDİ ENİNDE SONUNDA ÇİFTLİKTEN KAÇMAKTI...
HER ZAMAN KENDİ HİSLERİNE EĞİLİRLER... ETRALARINDA NELER DÖNÜYOR FARKETMEZLER!
BU SEFER FARKEDECEKLER!..
RRRRRRRR
YAAAAAAA

JAK YİNE İŞİNİ BECERMİŞTİ... TRAKTÖR İYİCE MUAYENE EDİLDİ... İŞ İYİ PLÂNLANMIŞTI...

EVET, ÇİFTLİKTE SIKINTIDAN BAŞKA BİR ŞEY YOKTU.
O DA NE ?!..
SAM !.. BEN FİSK... BURADA KORKUNÇ ŞEYLER OLUYOR !!..
AKŞAM JAK'I GÖRMEK İÇİN GİDİYORDUM. ARABANIN IŞIKLARI KORKUNÇ BİR ŞEYİ AYDINLATTI... O TARAFA DOĞRU GİDEN İKİ KAFALI BİR ŞEY!
YARDIM GETİRMEK İÇİN DÖNMEYE KARAR VERDİM!
EN İYİSİ BİR AN EVVEL ORAYA GİDELİM!..
ALLAHIM! GÖRDÜM... O-O- ŞEYİ!.. BENİM ÇİFTLİĞİN YANINDAKİ YOLDAN GELİYOR!.. ORADA YALNIZ MEZARLIK VAR!.
ACAİP BİR CİSİM BENSON ÇİFTLİĞİNE DOĞRU YAVAŞ YAVAŞ YÜRÜYORDU... VE BİLHASSA SAMANLIĞA DOĞRU...

DEVAMI VAR.

ADAM LİNK'İN MAHVOLUŞU

FAKAT KAY BU NUMARAYI YUTMAYACAK KADAR ZEKİYDİ...
BU MİĞFERİ NİÇİN GİYİYORSUNUZ PROFESÖR?
YAŞA KAY!.. ŞİMDİ ONUN KONTROLÜNDEN KURTULDUM.
BU SIRADA KONTROL KABLOSUNU KOPARTTIM...
MİĞFERİMİ GERİ VER!. ADAM KONTROLÜMDE OLMASA DA OLUR!.. EVA BANA YETER.
EVA, TEPELE ŞU ADAMI!
EVA NE OLUR ONU DİNLEME ?!.
BENİM SÖZLERİM EVANIN YUMRUĞUYLA YOK OLDU... HALÂ HİLLORYNİN ESİRİYDİ...
BENİ SEVİYORSUN EVA, FAKAT DÜŞMANIM GİBİ HAREKET ETMEYE ZORLANIYORSUN!.
WHAM!

UÇURUMDAN AŞAĞIYA YUVARLA..! AT AŞAĞI EVA..!
ADAM LINK
HILLORY'NIN ZALIM EMIRLERI ALTINDA EVA BENI BIR OYUNCAK GIBI YAKALADI...
BU KAYALIKTAN 200 METRE AŞAĞIYA DÜŞEN ROBOT BILE OLSA SAĞ KALMAZ.. ALLAHIM!..
AAAHHHHHHHHHH
KAY TAMPLE nasıl yanılabilirdi ki?.. 200 metreded aşağıya yuvarlanan vücud ne olmazdı ki?.. Hiç bir tarafım hareket etmiyordu...Bir ölüm sessizliği...
Adam Link.
ADAM LINK PARÇALANALAK ÖLDÜ. KENDI EŞI EVA LINK TARAFINDAN YOK EDILDI!..
EVA, ŞULURUNU KONTROL ALTINA ALAN ŞEYTANIN ETKISIYLE KOCASINA IHANET ETTI.. BU IŞ BURDA BITER MI DERSINIZ? ZANNETMEM... HELE GELECEK HAFTAYI BEKLEYELIM.
DEVAMI HAFTAYA.

KORKU EDEBİYATININ
MEMLEKETİMİZDEKİ
TEK TEMSİLCİSİ

KORKU

8. Cilt

ÇIKTI

BORA
RENKLİ
FATOŞ
HAFTALIK RESİMLİ EĞLENCE DERGİSİ

TATİLİNİZİN TADINI FATOŞ CİLTLERİ İLE ÇIKARABİLİRSİNİZ

KORKU Salı günleri çıkar dehşet ve heyecan dergisi. Sahibi ve Sorumlu yönetmeni: Mehmet Kemal Benli. Yönetim : Ziya Sezer. Ressam : Hayri. Filimler : Reproteknik. Baskı: Duran Ofset. Cilt: Fazilet Mücellithanesi. Adres: Cağaloğlu Çemberlitaş Palas Kat: 1. Tel : 221676

SAYI 51 16 TEMMUZ 1968 FİATI 100 KURUŞ

Düzenleme : Akşamsefası